

Pechtold

Ik las deze week in Antilliaanse kranten over jeugdwerkloosheid dat er ook veel stagiaires uit Nederland een zomer of langer komen werken, of andere dingen komen doen, maar dat zij dat ook eens gaan verbieden, als het zo doorgaat, omdat dat banen voor hun jongeren zijn. Ik ben geen voorstander van afgeschermdde arbeidsmarkten. Mijn collega van Economische Zaken is nu op de Antillen om te zorgen voor een economische impuls aldaar. Alleen daarom al ontraad ik aanneming van deze motie, ook al ben ik het eens met de analyse van de heer Van As.

De heer Van Fessem heeft met enkele anderen een motie ingediend op stuk nr. 32. Met de eerste twee randvoorwaarden heb ik geen moeite, maar om deze motie positief te kunnen bejegenen, wil ik een paar zaken graag wat scherper hebben. De derde randvoorwaarde is dat onder meer aangetoond moet worden dat voor Sint Maarten de status van "land" binnen het Koninkrijk wenselijk en verantwoord is. Daar ben ik het mee eens, maar dat geldt natuurlijk niet alleen voor Sint Maarten. Voor elke entiteit moeten criteria gelden en telkenmale moet worden nagegaan of daaraan kan worden voldaan. Dat geldt ook voor Curaçao. Voor de andere drie entiteiten, die een meer directe relatie met Nederland willen, ligt dat natuurlijk iets anders. Ik weet dat de Kamer hecht aan een onderscheid tussen Sint Maarten en Curaçao omdat het ene realistischer is dan het andere. Dat in de derde randvoorwaarde Sint Maarten wordt genoemd, zie ik als een aanscherping van het beleid en in die zin kan ik ermee leven. Maar ook Curaçao zal aan bepaalde criteria moeten voldoen.

De vierde randvoorwaarde is dat van overname van schulden geen sprake kan zijn. Wel moeten herfinanciering en vermindering van druk op de begroting mogelijk zijn. Dat laatste betekent op de een of andere manier een Nederlandse bijdrage aan de oplossing van het probleem. De oplossing van de schuldenproblematiek heeft een prominente rol gespeeld in de verkiezingsstijd op de Antillen. Men vroeg zich af wat er nu precies is beloofd tijdens de eerste rondetafelconferentie. Beloofd is er niets, maar wel is aangegeven dat Nederland bepaalde mogelijkheden ziet. Aan de ene kant moeten er scherpe maatregelen worden genomen met betrekking tot de eigen begroting, de schuldenopbouw, toezicht en dergelijke. Aan de andere kant wil Nederland meedenken over een oplossingsrichting. Om de schulden beheersbaar maken, zal er aan een bijdrage van Nederland niet zijn te ontkomen. Dat proces wil ik met enige vrijheid kunnen ingaan. In de motie lees ik dat er geen sprake kan zijn van een blanco cheque. De heer Van Fessem zei zelf ook al dat de regering moet kunnen onderhandelen en dat de Kamer daarna oordeelt over de resultaten. Zo lees ik de motie en als zodanig sta ik er positief tegenover. Het kan inderdaad niet de bedoeling zijn om de schuldenproblematiek zonder voorwaarden vooraf op te lossen. Daar moet iets tegenover staan, ook met het oog op de toekomst van de Antillen.

De heer **Klaas de Vries** (PvdA): Zo kan de motie dus niet worden gelezen. De Nederlandse taal is rijk genoeg om de bedoelingen van de heer Van Fessem in een motie neer te leggen. In de motie gaat het om een Nederlandse inzet waaraan randvoorwaarden worden verbonden. De minister weet wat een inzet is en wat randvoorwaarden zijn. Er staat heel duidelijk dat er van overname van schulden geen sprake kan zijn. Als de heer

Van Fessem iets anders bedoelt, moet hij dat zeggen. Ik heb ook kritiek op deze randvoorwaarde, hoewel mijn neiging om al die woorden te gaan verdraaien natuurlijk wat kleiner is. Er staat dat van overname van schulden geen sprake kan zijn en dat betekent dat de minister niet kan onderhandelen.

Minister **Pechtold**: Ik hoorde de heer Van Fessem zojuist andere woorden gebruiken. Ik kan met zijn uitleg leven. Als de heer De Vries graag andere woorden heeft om het ermee eens te kunnen zijn, moet ik even naar de heer Van Fessem kijken. Voor mij is echter de uitleg die hij in het parlement aan zijn motie geeft voldoende om de intentie ervan te kunnen begrijpen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande donderdag over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **de brief inzake één inspectie- en controledienst voor het bedrijfsleven (29362, 30300-XIII, nr. 71).**

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. In november is de motie-Aptroot c.s. aangenomen die zegt dat er één inspectie- en controledienst voor het bedrijfsleven moet komen. In de motie wordt de regering gevraagd om voor 1 mei aanstaande met een voorstel en een invoeringsschema te komen.

Op 16 januari jongstleden ontvingen wij de reactie van het kabinet. Ik citeer daar drie zinnen uit. "Het valt wel mee, bedrijven hebben gemiddeld met 3,2 inspectiediensten te maken en de bezoekfrequentie is de laatste jaren nauwelijks toegenomen." "Met de betrokken inspecties worden nieuwe gezamenlijke toezichtarrangementen ontworpen." "Het kabinet heeft opdracht gegeven om toezicht niet alleen binnen bestaande kaders te herijken, maar ook een verkenning uit te voeren naar ingrijpende verschuivingen die leiden tot een andere organisatie van het toezicht."

Dit is nu typisch Haags. Deze brief van minister Pechtold staat ver af van de echte wereld buiten het Binnenhof. Geen ondernemer, geen werkende in een bedrijf die dit gewauwel begrijpt. Geen bestuurlijke vernieuwing, maar ouderwets vasthouden aan wat wij hebben. Jammer, want juist op het terrein van de bestuurlijke vernieuwing heeft het kabinet nog niets gerealiseerd en nu komt er een goed voorstel uit de Kamer voor een flinke reorganisatie en voor vermindering van lasten en regeldruk voor het bedrijfsleven en dan nog wil het kabinet niet bewegen of vernieuwen.

De motie is duidelijk, omdat de praktijk duidelijk is. Ondernemers kunnen niet uit de voeten met al die inspecties en controlediensten die langs elkaar heen en tegen elkaar in werken. Het geheel van wetten en regels moet fors worden beperkt; hakken en snoeien is nodig.

De heer Koopmans (CDA)

© M. Sablerolle – Gouda

De controle moet simpel en eenduidig zijn. Als een ondernemer met wetgeving op drie, vier, vijf of nog meer terreinen moet kunnen werken, dan moeten één dienst en één controleur dat ook kunnen. Wat wij van de ondernemer eisen, moeten wij ook van de overheid eisen. Als de bewindslieden dit niet begrijpen, miskennen zij de harde werkelijkheid. Ik stel voor dat zij eens een week in het midden- en kleinbedrijf gaan werken.

De VVD-fractie verwacht uitvoering van de motie. Dus voor 1 mei van dit jaar komt de regering met een voorstel voor één inspectie- en controledienst met een invoeringsschema. Wij willen dat op 1 januari 2007 de eerste stap wordt gezet, namelijk samenvoeging van de eerste diensten. Wat ons betreft zitten daar in ieder geval de Voedsel- en Warenautoriteit en de Arbeidsinspectie bij en ten minste een derde dienst. Wij verwachten van de regering niet weer brieven met "moeilijk, moeilijk, moeilijk", wij willen gewoon daden.

Het complete plan voor realisatie van één inspectie- en controledienst moet er dus uiterlijk 1 mei aanstaande zijn. De eerste stap wordt dan op 1 januari volgend jaar gezet en op 1 januari 2008 of 1 januari 2009 kan er sprake zijn van één inspectie- en controledienst voor het bedrijfsleven.

□

De heer **Koopmans** (CDA): Voorzitter. Bij het eerste debat in 2003 met de coördinerend minister voor vermindering van de administratieve lasten van het bedrijfsleven, de heer Zalm, heeft de CDA-fractie voor het eerst gezegd dat de inspectielast voor het bedrijfsleven absurd hoog is. In 2004 hebben wij met mevrouw Dekker, de minister van VROM, gesproken over de activiteiten van de VROM-inspectie in de richting van het bedrijfsleven. Intussen zijn er rapporten uitgebracht door MKB Nederland, VNO-NCW en allerlei commissies uit het hele land. Tijdens de algemene en politieke beschouwingen in 2005 heeft onze fractievoorzitter voorgesteld om tot één inspectiedienst te komen en om maximaal tweemaal per jaar bij bedrijven op bezoek te mogen komen als gezamenlijke inspectie. Dit geldt ook voor de inspecties van andere overheden. Daarna is de motie-Aptroot c.s. in de Kamer aangenomen.

Er ligt nu een brief waarin de regering zegt: toezicht moet, maar het kan anders en beter. De CDA-fractie zegt: toezicht moet, maar het móét anders en het móét minder. De minister van De Andere Overheid eindigt met een hele omhaal van woorden, maar zegt niet meer dan dat hij een verkenning zal uitvoeren naar een paradigmashift. Ik heb een hele tijd gezocht en veel mensen gebeld om erachter te komen wat de minister bedoelt met: op zoek naar een verkenning om te komen tot een paradigmashift. Het is gewoon een Haagse uitdrukking voor: ik weet het niet; ik denk dat het niets wordt en u ziet het wel. De CDA-fractie trapt daar niet in.

In de brief van de minister staat dat er van alles is gebeurd en dat hij op allerlei manieren bezig is. Ik heb de jaarverslagen en de werkplannen van de verschillende diensten er eens op nageslagen. Ik ontdekte toen dat men bij Sociale Zaken twee inspecties heeft, namelijk de Inspectie Werk en Inkomen en de Arbeidsinspectie. In het jaarplan van de Arbeidsinspectie las ik dat het een afgeleid doel van deze inspectie is om te komen tot een vermindering van de toezichtslast voor bedrijven.

In het verslag van de VROM-Inspectie wordt gesproken over de drie projecten die de minister ook noemt en de mogelijkheid om te komen tot een vermindering van de toezichtslast voor bedrijven. De Inspectie Verkeer en Waterstaat schrijft precies hetzelfde. Men noemt de clusters ziekenhuizen, chemische industrie en Schiphol en maakt de opmerking: misschien kunnen wij de last voor de geïnspecteerde bedrijven verminderen.

De Voedsel en Waren Autoriteit mag rekenen op de meeste kritiek van het bedrijfsleven. Ik zal een paar citaten uit het werkplan voorlezen. Onder het kopje Samenwerking rijksinspecties staat: De focus voor 2006 is de analyse. U hoort het goed: de analyse! Verder kan men daar lezen: In 2007 zijn de centrale activiteiten domeingerichte verkenningen, het identificeren en wegnemen van belemmeringen. En nog gekker: het benoemen van concrete gevolgen voor het jaarplan 2007. Dat doe je normaal van tevoren, maar daar doen ze dat blijkaar in de loop van het jaar! Deze mooie zin wil ik u ten slotte ook niet onthouden: Mogelijk dat aan het project kwantitatieve doelstellingen voor reductie van de toezichtslasten worden gekoppeld. Mogelijk!, voorzitter.

Mijn fractie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de inspecteurs-generaal af en toe bij elkaar komen om onder het genot van een goed glas wijn te bespreken wat zij nu weer naar de Kamer zullen sturen, klaarblijkelijk met het idee dat wij ze zullen geloven. Het is onze conclusie dat de belangen van de diensten zwaarder wegen dan de belangen van de klanten van deze diensten. Het is verder onze conclusie dat de andere overheden, gemeenten en waterschappen, in dit concept voor samenwerkende inspecties en samenwerking bij het verminderen van de toezichtslast, niet eens in de boeken van de inspecties voorkomen.

De CDA-fractie vindt dat de motie-Aptroot moet worden uitgevoerd. Wij vinden al jaren dat hieraan veel meer moet worden gedaan. Ik vraag de minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties om zijn collega's in het kabinet eens aan te spreken op de uitvoering van de motie. Hij moet dat kunnen, want in toespraken op universiteiten, zegt hij telkens dat hij doorzettingsmacht nodig heeft. Wij willen dat inspecties hun werk beter doen, dat ze samen gaan werken en dat ze samengevoegd worden.

Koopmans

Op weg daar naartoe moet het kabinet invulling geven aan een van de punten uit het 19-puntenplan en wel aan onze wens dat alle inspecties tezamen maximaal twee keer per jaar een bedrijf mogen bezoeken, niet meer en niet minder.

Mevrouw **Smeets** (PvdA): Voorzitter. Toezicht moet maar het kan anders en veel beter. Dat was voor ons van belang toen wij de motie over de inspectiediensten medeondertekenden, maar wat zijn wij teleurgesteld in de verantwoordelijke ministers. De ministers Pechtold – die hier nu zit – en Brinkhorst hebben de brief ondertekend.

Heeft de minister enig idee wat voor bak ellende er telkens weer over die kleine ondernemer – dat zijn de meeste – wordt uitgestort? Juist die ondernemer wordt steeds weer geconfronteerd met soms onnodig, dubbel en tegenstrijdig toezicht. Daar moet iets aan worden gedaan. Het is uiteraard een gecompliceerde zaak, maar juist daarom moet het kabinet dit serieus aanpakken. De ministers nemen de Kamer echter blijkbaar niet zo serieus. Wat zijn de inhoudelijke verschillen tussen de brief van 12 oktober 2005 over de kaderstellende visie op toezicht en de brief van 13 januari 2006 over de uitvoering van de motie? Mijn fractie ziet geen verschil tussen beide brieven. Dat is vreemd, want er is in de tussentijd wel iets gebeurd. De Kamer heeft de regering namelijk opgedragen om te komen met voorstellen voor een fundamentele herijking van de inspectie- en controlediensten. De verkokerde aanpak per ministerie en de daaronder ressorterende toezichthouders biedt weinig perspectief op een wezenlijke doorbraak. Het is allemaal los zand, terwijl wij voor 1 mei een mooi en stevig bouwwerk hadden willen zien en geen zandkasteel.

Als dit kabinet de ondernemer echt serieus wil nemen, dan moet het echt aan de slag met de motie-Aptroot c.s. Het voorstel van VNO-NCW om een task force voor vereenvoudiging van het toezicht in te stellen is in dat kader constructief. Die aanpak komt tegemoet aan de gecompliceerde werkelijkheid, waar wij niet voor weglopen. Met een inventarisatie van het aantal toezichthouders en toezichtstelsels en een analyse op hoofdlijnen kan worden gekomen tot een fundamentele wijziging in het toezicht, waartoe in de motie wordt opgeroepen. Wat is de reactie van de minister op dit voorstel? Welke tijdspad heeft hij voor ogen?

De PvdA-fractie hoopt van harte dat deze bron van ergernis voor ondernemers gedegen, doeltreffend en voortvarend wordt aangepakt. Wij zijn benieuwd naar de reactie van de minister.

De heer **Koopmans** (CDA): Ik ben benieuwd welk tijdspad mevrouw Smeets in gedachten heeft bij de task force. Ik ga ervan uit dat zij geen afstand neemt van het in de motie-Aptroot c.s. vastgelegde tijdspad.

Mevrouw **Smeets** (PvdA): Daarvan wijk ik zeker niet af. Het moet dus allemaal op zeer korte termijn worden geregeld. Het idee van VNO-NCW is bedoeld om de zaken vlot te trekken. Ik neem dus absoluut geen afstand van de motie-Aptroot c.s., maar wil wel een handreiking doen zodat er vaart wordt gemaakt. De tweede brief verschilt namelijk in niets van de brief van oktober.

De heer **Van As** (LPF): Voorzitter. Mij rest eigenlijk dezelfde zwanenzang. Ik had meer van deze ambitieuze minister voor Bestuurlijke Vernieuwing verwacht. Er ligt een takenveld voor de reorganisatie van de overheid braak waar je u tegen zegt. Anno 2006 moet het – met het oog op de toekomst en de ontwikkelingen die in ons land gaande zijn – toch een gigantische uitdaging zijn voor een ambitieuze minister om binnen de overheidsorganisatie te komen tot een herstructurering en herijking van taken. Mijn verwachting was dat deze minister voor Bestuurlijke Vernieuwing de koe bij de hoorns zou pakken en ertegenaan zou gaan. Hij krijgt volop steun van de Kamer, dus wat let hem op dit niet aan te pakken?

Wij hebben nu een brief gekregen waarmee de zaken weer teniet worden gedaan. Minister Brinkhorst lijkt soms niet vooruit te branden en minister Pechtold heeft het misschien druk met andere dingen. Zij laten het dan maar weer zo en er gebeurt gewoon niks. Het is weer dat bekende verhaal van de druk- en de trekbel: als je drukt op een trekbel of trekt aan een drukbel, dan belt er dus niets. Er gebeurt gewoon niets. Ik had juist van u verwacht dat u dat nu eens durfde op te pakken met de ruggesteun van de Kamer. Ik begrijp ook wel dat het om tijd gaat, maar dan duurt het een half jaar langer. Die clementie hebben wij wel. Het is juist van belang om van de kant van het kabinet eens een daad te stellen naar het bedrijfsleven toe en te zeggen dat wij nu eens gaan aanpakken. Wij zorgen dat die organisatie wordt gestroomlijnd, dat inspectie en controle worden samengevoegd en dat wij het bedrijfsleven daarin tegemoet gaan komen.

Ik zou in herhaling vallen als ik hierop blijf hameren. Het verhaal van de heer Aptroot is mij van begin tot einde op het lijf geschreven. Ik onderschrijf dat van harte. Om de discussie te beëindigen, zal ik het hierbij laten. Mijn gevoelens in dezen is bekend.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Minister **Pechtold**: Voorzitter. Ik moet de collega van Economische Zaken verontschuldigen, want hij zit op de Antillen om daar wat bij te dragen aan de visie op de toekomst en er met name voor te zorgen dat de economie daar wordt versterkt. Misschien dat men daar ook nog een keer aan de problematiek van toezicht toekomt, maar vooralsnog moet daar vooral een economie verder worden opgebouwd. Wij zullen daar alvast voor waarschuwen.

Wij zijn het eens en daarom ben ik blij dat de Kamer dit debat heeft aangevraagd, want u maakt zich Kamerbreed zorgen over de uitvoering van uw motie. Wij hebben op 18 januari een algemeen overleg gehad en daar was duidelijk steun voor onze kaderstellende visie op toezicht. Dat zag het kabinet ook als een steun in de rug. Er is een brief verschenen. Ik wil niet treden in de definitie van een "Haagse brief", maar als ik daar nog eens naar kijk, dan denk ik "is dat nu de beste manier om te laten weten dat Kamer en kabinet het eens zijn?". Wij zitten inhoudelijk namelijk op dezelfde lijn. Wij zijn het eens met de analyse van het probleem dat wij allen zien. Als wij praten met die kleine ondernemers – en dat

Pechtold

doe ik ook en al jaren zie ik de punten – dan zijn wij het erover eens dat er een groot aantal inspecties en controlediensten mee bezig is. In de afstemming, het dubbelen van toezicht en de kwantiteit zit gewoon een probleem. Het kabinet deelt dan ook de wens van de Kamer die uit de motie spreekt, om dat te verminderen.

De heer **Aptroot** (VVD): Ik ben bang dat ik nu bij een heel verkeerd debat sta. De minister zegt dat wij het met elkaar eens zijn. De Kamer heeft op 16 januari een brief ontvangen over dit onderwerp, waarvan zij unaniem zegt: dit is pertinent niet wat wij willen. Wij zijn het dus helemaal niet met elkaar eens. U wilt een beetje overleg, maar wij willen gewoon één Inspectiecontroledienst. Laten wij de feiten onder ogen zien.

Minister **Pechtold**: Ik had nauwelijks de eerste ademhalingsstoot achter de rug. Wij zijn het met elkaar eens over de analyse van het probleem. Het probleem met betrekking tot het toezicht in Nederland zit in aantal, afstemming, dubbeling en kwantiteit. Dat spitst zich vaak toe op kleine ondernemers, die er de lasten van ervaren. Natuurlijk zien wij ook dat wij – niet alleen in Den Haag, maar in het hele land – daar wat dubbel in zijn. Toezicht is voor de samenleving ook hard nodig. Op het moment dat er een probleem is, roepen wij met zijn allen dat het toezicht er ook moet zijn. Het gaat er nu om of wij, in overleg met het bedrijfsleven, de problematiek goed kunnen aanpakken, naar aanleiding van de signalen vanuit met name het midden- en kleinbedrijf. Het kabinet is op zoek naar een diversiteit in maatregelen. Wij proberen te zoeken naar een andere werkwijze, waarmee wij inzetten op een stevigere aanpak van het lopende project van samenwerkende inspecties, dat wij samen met het bedrijfsleven uitvoeren. Om de angst weg te nemen over de wijze waarop het kabinet met de motie zal omgaan, zou ik twee keiharde toezeggingen willen doen. De eerste toezegging is, dat de Ambtelijke Groep Samenwerking Rijksinspecties wordt omgevormd tot een task force van overheid en bedrijfsleven. Toppers uit VNO-NCW en MKB Nederland gaan de regie mede bepalen, valideren en inspireren. Ik heb met de voorzitters van beide organisaties gesproken. Beiden hebben mij toegezegd dat zij daarvoor in zijn en dat zij de samenwerking graag tegemoet zien.

De tweede keiharde toezegging die ik u ga doen is dat de task force als opdracht krijgt om per domein te komen met een uitwerking van één loket en één duidelijke sturing van het toezicht. Binnen deze benadering, met een aanpak per domein, zoals chemische industrie, horeca, wegtransport en aannemers, komen de verschillende ondernemers in de verschillende sectoren centraal te staan. Met deze twee toezeggingen zorgen wij ervoor dat er minder overlast komt. U roept ons ertoe op om de zaak voor 1 mei te regelen, maar ik wil realistisch zijn. Ik ben er wel van overtuigd dat wij vanuit deze gedachte de komende tijd datgene wat in de motie is neergelegd, kunnen waarmaken.

De heer **Koopmans** (CDA): Dat u een ambtelijke club een andere naam geeft, vind ik prachtig.

Minister **Pechtold**: Die club wordt ook anders gevormd.

De heer **Koopmans** (CDA): Dat vind ik ook prachtig, maar veel belangrijker is natuurlijk wat het doel en het

resultaat van die club worden. Ik zou zo graag van u horen dat het doel van die club wordt zij ervoor zorgt dat de motie-Aptroot kan worden uitgevoerd en dat aan het kabinet voorstellen worden gedaan op grond waarvan de motie wordt uitgevoerd, zoals deze is geschreven.

Minister **Pechtold**: Laten wij niet de ideeën die wij misschien over elkaars voornemen hebben, chargeren. U bent toch niet van mening dat het kabinet niets van plan is, zoals ik niet zie dat de letterlijke uitvoering van de motie betekent dat wij één gebouw van de inspectie maken. Juist de analyse, gemaakt door uw Kamer en verwoord door de heer Aptroot, om per domein het toezicht te gaan structureren, zal ervoor zorgen dat het effect hetzelfde is.

De heer **Koopmans** (CDA): Op weg daar naartoe zou u tegen die club kunnen zeggen: ik wil dat er heel snel, binnen een paar maanden, een systeem komt op grond waarvan ondernemers maximaal nog twee keer per jaar regulier kunnen worden bezocht. Als u dat erbij zou zetten, dan zou ik uw intenties nog wel geloven.

Minister **Pechtold**: Ik vind dat te makkelijk. Ik zit niet zo goed in de problematiek zelf, maar de kans dat sommige ondernemers bezocht worden door bepaalde inspecties is nu één keer in vele decennia. U bent het met mij eens dat bij malafide ondernemers, de andere kant van de medaille, een bezoek elke maand gerechtvaardigd is. Bij grote petrochemische bedrijven is het toezicht zelfs dagelijks. Het gaat u om het midden- en kleinbedrijf waar de heer Van Aartsen het over had in de algemene politieke beschouwingen. Op vrijdagavond komt in een restaurant waar zelfs de eigenaar meeloopt te serveren, een inspecteur binnen en vraagt of hij de brandgevaarlijkheid van de gordijnen kan controleren. Dat willen wij samen bestrijden. Dat is geen kwestie van het aantal bezoeken, maar een kwestie van inlevingsvermogen, van het juiste moment kiezen. Die inspecteur moet daar niet op vrijdagavond langskomen, want dat had ook 's morgens gekund of de week daarop. In de toekomst hoeft het misschien wel helemaal niet meer, dat ben ik met u eens.

Wij moeten vanuit die gezamenlijke gedachte verder, zonder te chargeren. Wij hebben het gehad over malafide ondernemers en petrochemische bedrijven, maar u kunt toch niet zeggen dat u een algemene regel wilt. Anders wil ik van u ook horen welk bedrijfsleven u bedoelt met uw maximaal twee bezoeken per jaar, want dat kan dan gewoon niet.

De heer **Koopmans** (CDA): U maakt van ons voorstel een karikatuur.

Minister **Pechtold**: Nee, voorzitter, dat doe ik juist niet.

De heer **Koopmans** (CDA): Er staat in: twee keer per jaar maximaal reguliere controles. Het gaat dus niet om mensen die de zaak op een of andere manier zichtbaar aan het ontduiken zijn. Nee, twee keer per jaar voor reguliere controles, rijksinspecties, plus gemeentelijke inspecties, plus provinciale inspecties, plus waterschapsinspecties. Wij willen dat de problemen van het gezamenlijk toezicht worden gelegd bij de overheid. Die problemen moeten niet langer bij het bedrijfsleven liggen. Dan gaat het niet alleen om kleine horecabedrijf-

Pechtold

generaal te laten nagaan hoe het bedrijfsleven werk bespaard kan worden.

Minister **Pechtold**: Toegezegd.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter, ik zou mijn motie willen aanpassen, waarna ook de heer Van As, mevrouw Smeets en de heer Koopmans bereid zijn, de motie te steunen.

De **voorzitter**: De motie-Aptroot/Bakker (29362, nr. 76) is in die zin gewijzigd dat zij thans luidt:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de Tweede Kamer zich al eerder heeft uitgesproken voor één inspectie- en controledienst voor het bedrijfsleven;

overwegende dat realisatie van één inspectie- en controledienst essentieel is voor het terugdringen van de regeldruk van ondernemers;

voorts overwegende dat de regering geen enkel argument geeft waardoor één inspectie- en controledienst niet nodig of niet mogelijk is;

spreekt als haar mening uit dat uiterlijk medio juni 2006 de regering het plan voor realisatie van één inspectie- en controledienst voor het bedrijfsleven aan de Kamer dient voor te leggen;

spreekt voorts als haar mening uit dat de eerste grote stap per 1 januari 2007 dient te worden gezet en volledige realisatie uiterlijk 1 januari 2009 moet plaatsvinden;

verzoekt de regering, per 1 mei 2006 en vervolgens iedere drie maanden de Kamer over de vorderingen te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

Deze gewijzigde motie is voorgesteld door de leden Aptroot, Bakker, Van As, Smeets en Koopmans.
Zij krijgt nr. 77 (29362).

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande donderdag over de gewijzigde motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Sluiting 18.15 uur

□

Lijst van ingekomen stukken, met de door de Voorzitter terzake gedane voorstellen:

1. twee koninklijke boodschappen, ten geleide van de voorstellen van (rijks)wet:

Regels inzake geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven (Wet geurhinder en veehouderij) (30453);

Wijziging van de Wet uitkeringen burgeroorlogsslachtoffers 1940-1945 en de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers 1940-1945 in verband met de vereenvoudiging van de systematiek toeslag premie ziektekostenverzekering, alsmede tot het aanbrengen van wijzigingen van andere en ondergeschikte aard (30454).

Deze koninklijke boodschappen, met de erbij behorende stukken, zijn al gedrukt en rondgedeeld;

2. de volgende brieven:

een, van de minister president, minister van Algemene Zaken, over de nevenfuncties van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (30300-III, nr. 10);

een, van de minister van Buitenlandse Zaken, inzake de reactie op de Tussenrapportage van de Visitatie Commissie Emancipatiewet (VCE) (30420, nr. 12);

drie, van de minister van Justitie, te weten: een, over het te verwachten cellentekort (24587, nr. 163); een, inzake antwoord op vragen gesteld tijdens de mondelinge behandeling wetsvoorstel wijziging Raad voor Strafrechtstoepassing (30161, nr. 9);

een, ten geleide van advies van de Raad van State over het openbaar overnameverbod (30300-VI, nr. 116);

een, van de ministers van Justitie en voor Ontwikkelingssamenwerking, inzake de reactie Tussenrapportage van de Visitatie Commissie Emancipatiewet (VCE) (30420, nr. 7);

een, van de ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, inzake reactie op het "Manifest van Maastrichts experiment voor het legaliseren van de teelt en handel in softdrugs" (24077, nr. 179);

twee, van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, te weten:

een, inzake de reactie op de vragen uit het Groenboek (22112, nr. 422);

een, over de aanpak van overlast gevende jongeren (28684, nr. 69);

twee, van de minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties, te weten:

een, inzake de motie-Van Hijum/Boelhouwer onderzoek "naar de oorzaken van het mislukken van de aanbesteding van P-direkt" (30146, nr. 10);

een, ten geleide van de tussenrapportage "Emancipatiebeleid en Gender Mainstreaming bij het ministerie van BZK-Voorlopig beeld" (30420, nr. 9);

vier, van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, te weten:

een, over het rapport Kennisambitie en Research-infrastructuur van het Innovatieplatform (27406, nr. 69); een, ten geleide van Besluit artikel 84, vijfde lid, van de wet op het voorgezet onderwijs (29399, nr. 11); een, inzake reactie op het advies van de Onderwijsraad Doortastend onderwijstoezicht (30183, nr. 5);